

Revelația lui Isus Hristos - Numărul șase

Învierea morților adormiți

Jeff Pippenger

2023-10-27

Am construit pe baza ultimei profeții a lui Isaia, care începe în capitolul patruzeci cu identificarea timpului de întârziere care a fost inițiat odată cu dezamăgirea din 18 iulie 2020. Am pus în corespondență moartea celor doi martori din Apocalipsa cu aceia care sunt morți în valea oaselor uscate și moarte din Ezechiel, capitolul treizeci și șapte. Căutăm, prin repetare, să stabilim succesiunea foarte precisă a evenimentelor asociate cu învierea acelor care au fost uciși pe uliță de fiara care s-a ridicat din adânc.

Pe măsură ce punem în armonie aceste pasaje profetice, desigilăm părți din Apocalipsa care până acum nu au fost niciodată recunoscute, căci această solie este desigilarea Descoperirii lui Isus Hristos, care are loc chiar înainte de încheierea timpului de probă al omenirii. Săvârșim această lucrare, căci „vremea este aproape”. Prin desigilarea adevărilor din Apocalipsa care sunt acum în curs de împlinire, împlinim însăși lucrarea care a fost definită drept lucrarea lui Ioan în Apocalipsa. I s-a spus să scrie lucrurile pe care le-a văzut, care erau lucruri ce existau atunci, iar, consemnând acele lucruri, Ioan scria în același timp lucrurile care vor fi.

Scrie lucrurile pe care le-ai văzut, și cele care sunt, și cele care vor fi după acestea. Apocalipsa 1:19.

주일안식일예수재림교인들에게 하나의 논리적 걸림돌이 될 수 있는 것은, 다름 아닌 그들이 요한계시록에 대하여 전통적으로 이해해 온 방식일 수 있다. 사람이 이미 확립된 진리를 받아들이면서도, 그 확립된 진리가 시간의 경과에 따라 발전하도록 의도되었다는 사실을 보지 못할 때, 그 처음의 올바른 진리 이해는 하나의 전통이나 관습이 될 수 있다. 전통으로 변해 버린 진리는 라오디게아에 보내는 기별에 나타난 그 눈멀음을 낳을 수 있다. 본래의 진리는 여전히 진리이지만, 그 진리가 시간의 흐름 속에서 발전된다는 사실을 보지 못하는 무능력은 눈멀음을 낳는다. 진리 자체가 그들의 눈멀음의 원인이 아니라, 그 눈멀음은 단지 그 원인의 한 증상일 뿐이다. 그 원인은 전통과 관습의 안락함에 스스로 만족하는자들 가운데서, 듣지 않으려 하는 귀와 보지 않으려 하는 눈, 그리고 돌이키려 하지 않는 마음이다.

„Hristos, în învățătura Sa, a prezentat adevăruri vechi, al căror autor era El Însuși, adevăruri pe care le rostise prin patriarhi și proroci; dar acum a revărsat asupra lor o lumină nouă. Cât de diferit apărea înțelesul lor! Prin explicația Sa a fost adus un potop de lumină și spiritualitate. Și El a făgăduit că Duhul Sfânt îi va lumina pe ucenici, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să li se descopere neîncetat. Ei aveau să poată înfățișa adevărurile lui într-o frumusețe nouă.”

„De la prima făgăduință a răscumpărării rostită în Eden, viața, caracterul și lucrarea mijlocitoare a lui Hristos au constituit obiectul de studiu al minților omenești. Totuși, fiecare minte prin care a lucrat Duhul Sfânt a prezentat aceste teme într-o lumină proaspătă și nouă.

Adevărurile răscumpărării sunt capabile de o continuă dezvoltare și lărgire. Deși vechi, ele sunt mereu noi, descoperindu-i neîncetat căutătorului adevărului o slavă mai mare și o putere mai măreață.”

„În fiecare veac există o nouă dezvoltare a adevărului, o solie a lui Dumnezeu către poporul acelei generații. Vechile adevăruri sunt toate esențiale; adevărul nou nu este independent de cel vechi, ci o desfășurare a lui. Numai pe măsură ce vechile adevăruri sunt înțelese putem cuprinde pe cele noi. Când Hristos a dorit să le deschidă ucenicilor Săi adevărul despre învierea Sa, El a început «de la Moise și de la toți prorocii» și «le-a tâlcuit în toate Scripturile lucrurile privitoare la El». Luca 24:27. Dar lumina care strălucește în proaspăta desfășurare a adevărului este aceea care slăvește ceea ce este vechi. Cel care respinge sau neglijează ceea ce este nou nu stăpânește în realitate ceea ce este vechi. Pentru el, acesta își pierde puterea sa vitală și nu mai este decât o formă lipsită de viață.

„Există unii care mărturisesc că cred și că învață adevărurile Vechiului Testament, în timp ce îl resping pe Noul. Dar, refuzând să primească învățăturile lui Hristos, ei arată că nu cred ceea ce au spus patriarhii și prorocii. «Dacă l-ați fi crezut pe Moise», a spus Hristos, «M-ați fi crezut și pe Mine; căci el a scris despre Mine.» Ioan 5:46. Prin urmare, nu există nicio putere reală nici măcar în învățătura lor despre Vechiul Testament.

„Mulți dintre cei care pretind că cred și că propovăduiesc Evanghelia se află într-o rătăcire asemănătoare. Ei pun deoparte Scripturile Vechiului Testament, despre care Hristos a declarat: «Ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine.» Ioan 5:39. Respingând Vechiul Testament, ei îl resping, în fapt, și pe Noul; căci amândouă sunt părți ale unui întreg de nedespărțit. Nimeni nu poate prezenta în mod corect Legea lui Dumnezeu fără Evanghelia, nici Evanghelia fără Lege. Legea este Evanghelia întrupată, iar Evanghelia este Legea desfășurată. Legea este rădăcina, Evanghelia este floarea înmiresmată și rodul pe care aceasta îl poartă.” Parabolele Domnului Hristos, p. 127.

Cei care pretind că cred în cele vechi, dar le resping pe cele noi, se aplică cu și mai mare putere adventiștilor de ziua a șaptea care pretind că cred Biblia în întregime, dar resping scrierile Spiritului Profeției. În Apocalipsa, Ioan este un simbol al poporului lui Dumnezeu din zilele din urmă, care este persecutat pentru că primește atât Biblia, cât și Spiritul Profeției.

Eu, João, que também sou vosso irmão e companheiro na tribulação, e no reino e na perseverança em Jesus Cristo, estava na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus Cristo. Apocalipse 1:9.

Dacă o persoană acceptă mărturia lui Isus, care este Duhul Profeției, care sunt scrierile lui Ellen White, atunci pasajul precedent din scrierile ei identifică problema pe care o abordez. Ea a scris că „adevărurile răscumpărării sunt capabile de o continuă dezvoltare și extindere. Deși vechi, ele sunt mereu noi, descoperind neîncetat căutătorului adevărului o slavă mai mare și o putere mai măreață” și că, în „fiecare veac există o nouă dezvoltare a adevărului, o solie a lui Dumnezeu către oamenii acelei generații.”

Deși înțelegerea obișnuită a cărții Apocalipsei pe care ar putea-o avea un adventist de ziua a șaptea tipic este adevărată, întreaga carte a Apocalipsei este o mărturie despre zilele de pe urmă. În prezent aplicăm un adevăr care este acum dezpecetluit, iar acel adevăr nu va fi recunoscut de cei care nu sunt dispuși să accepte că toate pasajele din cartea Apocalipsei fac parte din Descoperirea lui Isus Hristos, care este dezpecetluită în zilele de pe urmă.

Înțelegerea pe care Adventismul a susținut-o cu privire la Apocalipsa unsprezece, ca fiind o împlinire a Revoluției Franceze, este corectă, iar sora White susține această concepție corectă. Totuși, acel adevăr a fost doar o istorie, care este consemnată pentru a ilustra zilele din urmă. Întreaga carte a Apocalipsei este guvernată de acest fenomen profetic.

Construim pe temelia istoriei ascunse a celor șapte tunete, ca mijloc de a aduce împreună Ezechiel treizeci și șapte, Isaia patruzeci și Apocalipsa unsprezece cu pilda celor zece fecioare din Matei douăzeci și cinci. O altă linie profetică ce susține aplicarea succesiunii profetice a evenimentelor pe care o avem în vedere se găsește în linia lui Hristos, care include și o a doua mărturie. Isus avea treizeci de ani când a fost botezat și a devenit Isus Hristos, căci „Hristos” în greaca Noului Testament, sau „Mesia” în ebraica Vechiului Testament, înseamnă Cel Uns.

Acea cuvântare, zic, o știți, pe care s-a răspândit în toată Iudeea și a început din Galileea, după botezul propovăduit de Ioan; cum Dumnezeu L-a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere; care umbla din loc în loc, făcând bine și vindecând pe toți cei apăsați de diavolul, căci Dumnezeu era cu El. Faptele Apostolilor 10:37, 38.

מימי השולש כשמב ותרושב תא גיצה, חישמכ, אוה, ותליבטב חשמנש רחאלו, חשמיהל עושי ונוכתה הנש מישולש כשמב מינש שולש הכשמנש, ותנוהכ תליחת. המימשה הלע נכמ רחאלו היחתל מק, רבקב חנוה, תמוה נכמ רחאל. מייאובנ יצחו מק נכמ רחאלו בלצנ ותנוהכ ימי מישישו מייטאמו פלא וסבו, ותייחת תאו ותומ תא תגציימה, ותליבט התייה, יצחו איבה תופסונ יצחו מינש שולש כשמב רשא, רידא אבצ דילוה ותייחתו ותומ ערואמ. תירחאהו תישארה אוה יכ—הייחתל מלועה לא נכמ רחאלו, מידוהיה לא הרושבה תא

Biserica Catolică, adică antihristul profeției biblice, a fost de asemenea treizeci de ani în pregătire înainte de a fi unsă cu putere. În 508, „necurmata” a fost înlăturată. Sora White ne informează în mod direct că milleriții au avut înțelegerea corectă a „necurmatei” din cartea lui Daniel, în ciuda faptului că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană s-a întors, în anii 1930, la concepția satanică a protestantismului apostat cu privire la „necurmata”.

„Apoi am văzut, în legătură cu «necurmatul» (Daniel 8:12), că termenul «jertfă» a fost adăugat prin înțelepciunea omenească și nu aparține textului, și că Domnul le-a dat înțelegerea corectă cu privire la aceasta celor care au vestit strigătul ceasului judecării.” Scrieri timpurii, 74.

„Zilnicul” reprezintă păgânismul, iar Roma păgână a fost puterea care a restrâns și a împiedicat papalitatea să se înalțe pe tronul pământului. Așa cum a fost prezis în cartea lui Daniel, iar apoi confirmat de istorie, iar apoi descoperit de îngeri lui William Miller și apoi confirmat de Ellen White, în anul 508, piedica păgână din calea ridicării papalității a fost înlăturată. La fel ca în cazul lui Hristos, timp de treizeci de ani antihristul s-a pregătit să fie investit cu putere în 538. Hristos și antihristul s-au pregătit timp de treizeci de ani pentru a fi investiți cu putere. Odată ce papalitatea a

fost investită cu putere în 538, ea și-a vestit mesajul de moarte timp de trei ani și jumătate profetici, așa cum Hristos Își vestise mesajul de viață timp de trei ani și jumătate. Cei doi martori din Apocalipsa unsprezece, care, în istoria Revoluției Franceze, au reprezentat Vechiul și Noul Testament, au primit și ei putere să proorocească timp de trei zile și jumătate profetice.

Și voi da putere celor doi martori ai Mei, și ei vor proroci o mie două sute șazeci de zile, îmbrăcați în saci. Apocalipsa 11:3.

În anul 1798, după o mie două sute șazeci de zile profetice, antihristul a primit rana sa de moarte, după cum Hristos a murit pe cruce după o mie două sute șazeci de zile și după cum cei doi martori, reprezentând Cuvântul lui Dumnezeu, au fost uciși în uliță după o mie două sute șazeci de zile.

La a treia zi, Hristos a înviat, iar unul dintre subiectele principale referitoare la antihrist în cartea Apocalipsa este vindecarea răni sale de moarte, adică învierea sa. Învierea lui Hristos a avut loc în a treia zi, iar învierea celor doi martori a avut loc după trei zile și jumătate. Antihristul învie în mod simbolic în a treia zi, căci, potrivit mai multor mărturii profetice, a treia zi este un simbol al legii duminicale. La legea duminicală, fiara care se ridică din mare din Apocalipsa treisprezece este înviată, iar semnul fiarei mării devine un test. Apoi Națiunile Unite, cei zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece, la îndrumarea Statelor Unite, care este împăratul principal al celor zece împărați, îl vor înălța pe antihrist ca cap al unirii întreite, pe măsură ce papalitatea se înalță pe tronul pământului.

„Când ne apropiem de ultima criză, este de o importanță vitală ca între instrumentele Domnului să existe armonie și unitate. Lumea este plină de furtună, război și vrajbă. Totuși, sub o singură căpetenie — puterea papală — oamenii se vor uni pentru a se împotrivi lui Dumnezeu în persoana martorilor Săi. Această unire este cimentată de marele apostat. În timp ce caută să-și unească agenții în războiul împotriva adevărului, el va lucra să-i dezbină și să-i împrăștie pe apărătorii lui. Gelozia, bănuiala rea, vorbirea de rău sunt instigate de el pentru a produce dezbinare și discordie.” Testimonies, volumul 7, 182.

Când antihristul este înviat, el se înalță la tronul pământului și conduce întreita uniune în marșul ei spre Armagedon, așa cum Izabela I-a condus pe Ahab la muntele Carmel. Psalmistul Asaf identifică zece națiuni, reprezentând Națiunile Unite, ca o confederație rea a vrăjmașilor lui Dumnezeu, care își ridică „capul”, care este „puterea papală”.

Un cântec sau un psalm al lui Asaf. Dumnezeu, nu tăcea; nu-Ține pacea și nu rămâne nemișcat, Dumnezeu. Căci, iată, vrăjmașii Tăi fac tulburare, și cei ce Te urăsc își înalță capul. Ei au uneltit cu viclenie împotriva poporului Tău și s-au sfătuit împotriva celor ascunși ai Tăi. Ei au zis: „Veniți să-i stârpim ca să nu mai fie un neam, și numele lui Israel să nu mai fie pomenit.” Căci s-au sfătuit împreună într-un gând; au făcut legământ împotriva Ta: corturile Edomului și ismaeliții; Moabul și hagarenii; Ghebal, Amon și Amalec; filistenii cu locuitorii Tirului; și Asur s-a unit cu ei: au venit în ajutorul copiilor lui Lot. Selah. Psalmii 83:1–8.

Stindardul celor trei îngeri flutură atunci în mijlocul cerului.

Și am văzut un alt înger zburând prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, pentru a o propovădui celor ce locuiesc pe pământ, și oricărui neam, și seminții, și limbi, și norod, zicând cu glas tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă; căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, și marea, și izvoarele apelor. Și a urmat un alt înger, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei. Și al treilea înger a urmat după ei, zicând cu glas tare: Dacă se închină cineva fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui, și acela va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul indignării Lui; și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor; și nu au odihnă nici zi, nici noapte, cei ce se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei. Aici este răbdarea sfinților: aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Apocalipsa 14:6–12.

Atunci, steagul celor trei îngeri va flutura în mijlocul cerului, dar curând antihristul va fi înălțat la cer de către cei zece împărați ai Națiunilor Unite. Steagul va proclama atunci mesajul „adevărului”, iar antihristul va proclama atunci mesajul tradiției și al obiceiului. Cei trei îngeri avertizează omenirea să nu primească semnul papalității, dar Statele Unite, ca profetul mincinos, vor sili lumea să primească tocmai acel semn.

Vom încheia aici și vom relua în articolul următor.